

**PARAULES DEL RECTOR DE LA UPF
EN L'ACTE DE CELEBRACIÓ DEL NADAL 2014
17 de Desembre del 2014**

Bon dia. Com veieu, estic posseït... per la faringitis. I és gairebé segur que començaré a tossir abans d'acabar. Per tant, us desitjo un bon Nadal (el millor de la vostra vida, si és possible).

I ara, mentre resisteixi abans de la crisi de la paraula, intentaré felicitar-vos a tots per una sola cosa. Dimecres passat, el Consell de Govern va aprovar una reforma organitzativa de la universitat que considero extraordinària. En diverses ocasions havia dit que, per a mi, es tractava d'una prova crucial que havia de superar. Que havia de superar jo, però en el punt en què aquest jo impremeditat i fortuït, però que ja porta un any i mig al rectorat, és un jo seriosament decidit a fer evolucionar la Universitat Pompeu Fabra cap a les cotes d'interès general que poden motivar-nos a tots els presents a gaudir (gaudir...pfff) de la vida quotidiana.

Primer hi va haver algunes reunions entre els responsables del govern. Vull dir, entre les persones que han assumit responsabilitats de govern, tant si són electes com si es tracta de tècnics o de càrrecs de confiança. Després va treballar en el projecte una comissió presidida pel Carles Ramió (agraïnt-li, a ell, aquesta feina, si no és que es troba de nou en algun altre tròpic, m'agradaria que sentin també intensament la meua simpatia i admiració tots els que hi han intervingut). Però deixeu-me congratular-me de la reacció cooperativa, sempre positiva, impagable, que el Carles, el Pele i jo hem obtingut de les sessions obertes amb professors, pas i estudiants de tots els àmbits científics de la nostra universitat que hem tingut durant aquestes últimes setmanes.

Potser m'heu sentit dir que jo no tinc sinó paraules d'agraïment, d'ençà que ocupo la meua posició de rector, per a tots vosaltres. Tothom m'ha ajudat i ningú (això,

si no us conegués, em deixa perplex) s'ha mostrat egoista i poc cooperatiu. Ara bé, aquest procés d'explicació i debat del projecte de reforma més profund que mai hagi pogut enfocar cap universitat del nostre entorn, s'ha portat a casa nostra amb una mentalitat constructiva formidable. I avui ho vull celebrar amb vosaltres. Si portés els cabells més llargs, ara me'ls deixaria anar.

Em permeto, en clima nadalenc, una expansió personal. Fins ara, em sentia empès a fer el que he anat fent i a assumir aquesta mena de destí que em tocava. Ara, en canvi, tinc un desig passional de continuar presidint la Universitat Pompeu Fabra. Una organització que és capaç de reformar-se i de reconsiderar-se com ho ha fet durant els últims mesos aquesta universitat té un valor incalculable i incomparable, un valor absolut. Som capaços de pensar-nos en moviment, buscant la forma i el punt dolç, renunciant a cap comoditat i a cap esterilitat confortable. Sabem viure en el desordre! (Això és una exclamació) i hi sabem viure en favor del coneixement i la ciència.

Els qui em coneixeu més sabeu que tinc una relació complicada amb l'escepticisme: disciplina que adoro i actitud que odio. Us dic que ara teniu al rectorat un quasi poca-solta que creu com ningú en l'avenir de la Fabra (tothom diu "la Pompeu" i jo dic "la Fabra", però això és igual). Gràcies per aquest moment. Gràcies per la Universitat Pompeu Fabra Nadal 2014.

Si ens interessen les universitats, arribarem molt lluny. I si les universitats interessen el nostre país, no podem fer res millor per ajudar-lo.

Com que no estic tossint, torno al començament. Bon Nadal.